

פרשת בשלח-ט"ו בשבט

"לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם" (שמות י"ג, כ"ב).
 ועדיין- "ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה' " (י"ד, י'), למראה המצרים המתקרבים.

הניסים הגלויים והמצואות המשתנה, אינם מספיקים בכדי לשחרר את עם ישראל
 מ'טראומת השיעבוד' והפחד מהמצרים.

רק מנהיג המדבר אל לב הציבור ובגובה העיניים, יכול לחולל שינוי תודעתי
 ועל ידי כך, לשחרר ממנו את הפחד:
 "כי כאשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראותם עד עולם" (י"ג).

(עיון בפרשת השבוע)

שעור פרשת השבוע: כנרת סמואל

ימי החול		שבת	
5.45	זמן תפילין /טלית	16.49	הדלקת נרות
9.15	סוף זמן ק"ש	17.00	מנחה א' 14.00 ב' 17.00
17.11-17.15	שקיעה		ערבית ושיעור הרב
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.00	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.32	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.10	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער בביה"ס	17.46	צאת השבת

שבת
 שלום

צ' שירת נשים – בין שירת מרים לשירת דבורה, בין פרשה להפטרה*

בפרשת השבוע ובהפטרה מוזכרות שלוש שירות, שתיים מרכזיות – שירת הים ושירת דבורה, ואחת קצרה – שירת מרים.

מדוע מדגיש המקרא במיוחד את שירת מרים?

פירוש 'דעת מקרא' מציע כי הכתוב בא לבאר שבתוך בני ישראל נכללות גם הנשים, וגם הן שרו וליוו את השירה "בתופים ובמחולות". סיבה זו מסבירה את קיצורה של שירת מרים, שכן כנראה משה הוביל את שירת בני ישראל "אז ישיר משה ובני ישראל..." ומרים הובילה את שירת הנשים דווקא. מרים קוראת לנשים לשיר "שירו!" בלשון ציווי, "שירו לה' כי גאה גאה" בדיוק כמו בתחילת שירת משה. לפי חזקוני לא היה צורך לחזור על כל השירה משום ששירת מרים והנשים הייתה חלק משירת הים ולא שירה נפרדת. דברים אלו מבוססים גם על דברי הרמב"ן, המפרש את פשט הכתוב "ותען להם מרים" שאילו הייתה מרים עונה לנשים בלבד היה צריך להיות כתוב "ותען להן מרים שורנה לה".

לעומתם ישנה גישתם של רש"י ושל ראב"ע, המתייחסים להנהגה התלמודית "קול באשה ערווה" (ברכות כ"ד ע"א), ומכאן סוברים שמרים לא שרה בציבור מעורב, וייתכן שחלוקת התפקידים הייתה ברורה עוד יותר – רק הגברים שרו והנשים רק ניגנו. גישה זו מצמצמת את שירת הנשים ומרים, מרים שרה רק לנשים, שורה אחת בלבד, ואולי אפילו לא שרה אלא רק ניגנה.

במקומות שונים בתנ"ך נזכרת שירה בעקבות ניצחון במלחמה, או קינה כשמדובר בתבוסה. הראשונה מבין השירות הללו היא שירת דבורה הנזכרת בהפטרה השבת, ואחריה עוד שבע שירות/קינות בספרי הנביאים השונים. כל שמונה השירות/קינות הללו מושרות על ידי נשים, שכן כנראה שירת הניצחון או קינת התבוסה היו תפקיד הנשים במלחמה.

דבורה הנביאה מגדילה עוד יותר לעשות, שכן היא מהללת בשירתה את **מלחמתה שלה**, ואת העובדה שבסופו של דבר המלחמה הוכרעה בידי אשה (יעל), ואינה רק יוצאת לקראת השבים מהמלחמה "בתופים ובמחולות".

לאור הדברים שראינו עולה הצעה כי התורה מספרת על שירת מרים משום שכמו כל שירת ניצחון לאחר מלחמה, **שירת מרים והנשים זוהי השירה המקורית**, ומשה הוא בעצם זה שהצטרף לשירה שהנהיגה מרים עם כל הנשים.

צפרה אלדבא

*תודה מיוחדת לברוריה ארן על ההפניה למקורות.

נר זיכרון:

(תשנ"ד)	י"ז שבט- יום פטירתה של חברתנו יסכה לנדאו ז"ל
(תשס"ח)	י"ט שבט- יום פטירתו של חברנו אברהמי רוזנמן ז"ל
(תשמ"ז)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו מרדכי גולדפדן (גרט) ז"ל
(תשס"ט)	כ"א שבט- יום פטירתו של חברנו יעקב קיני (קבוס) ז"ל

פיפקה ז"ל שכן אהוב וידיד

כפי שהכרנו במשך השנים :

השכים לעבודתו טרם יאיר השחר ונסע עם רכב השרות החשמלי למחסנו, צריף עץ 'עמידר' מימי ראשית הקיבוץ שהועתק לעיקול הכביש בואכה סייפן. במחסנו סדר ונקיון. ידע היכן מונח כל חומר וכל כלי. שם תיקן, צבע, שיפץ והכין את הדרוש למלאכתו. משהאיר היום יצא לעקוב אחר מזיקים שונים במחנה- מאין באו ולאן פניהם, ובשום שכל התמודד עם הדברתם. חקר ודרש, וגם פיזר את עצותיו למתעניינים. כמו, כיצד להפטר מעכברים, איזה פיתיון יעיל במיוחד, ומהו החומר ממנו נרתעות הנמלים. התקין בעצמו את מלכודות הזבובים ועקב אחר מקור התרבותם בערמות הזבל לצד הרפת. דרש לבצע טיפול כנדרש, אך לא תמיד שעו אליו. מאז חלה מרגישים אנו את טרדתם.

כשפניתי אליו בענין הדברת הצרעות, המסבות נזק לכוורות בימי הקיץ ובונות את קינן בשולי השדות ובמקומות עזובים, רקח שני חומרים ושכלל מפורח מיוחד המאפשר להחדיר את החומר לתוככי הקינים. עד היום איני יודע בדיוק את סוד המרקחת. לא משום שהסתיר חלילה מידע, אלא שבידיו האמונות ידע לרקוח. ממלכת צבעים היתה לו בעליה של החצרנות. התמחה גם בערבוב צבעים לצביעה עצמית של קירות בבית ולצביעת מתקנים מחומרים שונים. כמו כן התמחה בטיפול בקירות שנמצאה בהם רטיבות. איתר את המקור אם חסר טיח בינות האריחים או רעף שבור בגג וכדומה.

פיפקה חי שנים רבות בגפו אך אהב את החיים. אהב לרקוד ריקודי עם, לרכב על אופניים, לרדת לחדר הכושר (בזאת התמיד עד לשבועות האחרונים לחייו). בשנים האחרונות טייל מידי חופש בחו"ל עם יצחק חברו וחזר מלא רשמים ורעיונות. מכיוון שלא רצה להיות תלוי באחרים, הזמין חדר בבית מלון בתל אביב בכל חג הפסח, על מנת להרגיש מהי חרות אמיתית. בחג החנוכה הדליק נרות בחנוכיית שמן שירש מאביו, אותה הציב בפתח ביתו. מיוחדת היתה וצדה את עיניהם של עוברים ושבים. כשהתארח אצל אחרים התעקש תמיד להביא איתו משהו לבני הבית, משקה מיוחד, או מיני שוקולדים – שכונו בפינו "פיפקיונים". אהב מאוד את הילדים הקטנים, השתעשע עמם והציע להם סוכריות עדישים צבעוניות מכיסו.

ביתו מטופח ומסודר על הקירות יצירותיו - ציורים ורישומים. בסלון הבית עציצים מרשימים בגודלם על מתקני מתכת מעוטרים ונברשת מיוחדת מאירה. בית המקדש הפרטי שלו.

אבנר רוצי

דמותך המיוחדת תשמר בזכרוננו ותמשיך להשפיע עלינו מטובה.

יום השלושים לחברנו שלמה פריימן (פיפקה) ז"ל

יחול ביום שני י"ז בשבט 28/1

16: 15 יציאה לבית העלמין (תחבורה- מקו לקו).

16: 45 תפילת מנחה בחדר הנצחה.

17: 00 התכנסות במועדון : לימוד משניות, חברים מספרים והצגת עבודותיו.

הציבור מוזמן!

מאזאת "פסוקי" לפטירתו fe אפסופ זיוון ז"ל, כחרנו להמיא מזיכרונותיו fe יאא זיוון הנכד,
כפי שנאמרו צד ידו בלוויה:

"איך מודדים במ"מ כמה השמים מרטיבים אותנו פה על האדמה"

"יתגדל ויתקדש שמייה רבה" - נשמעים צליליה האחרונים של תפילת מוסף במניין ראשון.
אני מקפל את הטלית ומסתכל שמאלה, לעבר סבא, שכבר סיים לקפל את שלו לפני 5 דקות, מוכן להמשך הבוקר
הקבוע של שבת. יורדים לחדר-האוכל לקחת חלות ודואר ועולים הביתה לארוחת בוקר.
אנחנו מגיעים לבית, אבל סבא לא ייכנס סתם הביתה, הוא כמו בן יבדוק קודם כמה מ"מ ירדו הלילה. ברור לי
שהוא כבר בדק את המדיד הזה לפני שעתיים כשהוא יצא לתפילה, אבל סבא בודק בכל זאת. אני חושב שהוא
עשה את זה כדי שגם בי תדבק המחלה הזו של 'לדעת כמה ירד הלילה'. 'גבוה מדי' - הוא פוסק. 'בטח איזה ילד
ירק פה פנימה'. הוא מראה לי איך מכניסים את המדיד כך שיהיה ישר ולא שוברים את ההברגה.
ארוחת בוקר של שבת היא הארוחה האהובה עלי בכל השבוע.

חלה עם חמאה, קוגל וסלט ירקות. סבא מפגין טכניקת חיתוך של פועלים עיפים ורעבים - הסכין עוברת
באקראיות על העגבנייה וחתיכות בגדלים שונים ניתקות ממנה. המלפפון עובר טיפול דומה ובפחות מדקה ניצב לו
סלט לתפארת. הקוגל מורד אחר כבוד מהמייחס ואנחנו מתיישבים לאכול. זאת אומרת אני מתיישב לאכול. סבא
בדיאטה תמידית, מסתפק בגביע לבן.

סבא מתעניין: מה נשמע ואיך הולך לי עם חוג השחמט. 'כבר מזמן אין לנו חוג כזה' אני אומר לו ויכול לזהות
הבעה של אכזבה קלה בעיניו שלו. ממשיכים לאכול ולדבר.

המשך הבוקר מוקדש לעיתונים - אני אעבור על כל העיתונים חוץ מעל "סופשבוע" שאותו סבא לא יעזוב בזמן
הקרוב. לא שהוא קורא שם יותר מידיי כתבות עומק על האלוף החדש או על הזמרת ששופכת את סיפור חייה -
סבא נכנס לתנוחה הידועה שלו בקצה הספה, העיתון פרוס מולו על השולחן לצד לוח השחמט שכבר מסודר על פי
הוראותיו המדויקות של המדור. את השעה הקרובה הוא יבלה בשחזור מדויק של מהלכי אליפות אירופה
האחרונה.

הבוקר הרגיל כל כך בשביל סבא, והמיוחד כל כך בשבילי מסתיים בקידוש שסבא עושה לסבתא אחרי שהיא
חוזרת ממניין שני.

זהו בוקר טיפוסי של סבא ושלי בשבת חורפית שאני תמיד אתגעגע אליו.

סבא שלנו הוא טיפוס, לטוב ולרע.

תמיד מנשק ומחבק כשנפגשת כל המשפחה ודקה אחר כך שוקע לבדידותו בשולחן מלא נכדים ונינים.

דאגן כרוני שמתקשר כל שעה כשהוא יודע שאבא בחו"ל והוא צריך להספיק לחזור לפני שבת.

ווכחן פוליטי וחובב ספורט מושבע, שמקליט את המשחקים של מכבי ביום חמישי ורואה אחר כך, בשקט,
כשהתוצאה כבר ידועה כדי לא להתרגש יותר מידיי.

מדקלם שירים בלי מנגינה שבסופם מגיעה הצביטה הבלתי נמנעת בבטן. "פחיק" כמו שהוא קרא לזה. ואנחנו
חיכינו ופחדנו בו-זמנית.

סבא שלי הוא חקלאי שנשמה שיודע יותר על מחלות של צמחים מאשר על מחלות של בני אדם.

אוהב את סבתא ותמיד איתה באהבה שמתחדשת ומצליחה גם אחרי 60 שנה.

סבא, זה כמו בן רק קצה המזלג ממה שאתה ומהדברים שאנחנו נזכור ממך.

רק שתדע, שהמחלה הזו שלך 'לדעת כמה ירד הלילה' מידבקת מאד ותמיד כשיורד גשם אני נזכר איך מודדים
במ"מ כמה השמים מרטיבים אותנו פה על האדמה.

ביום חמישי - אחר הצהריים יצאה 'קבוצת- אולגה' לנפוש בצפון הקרוב. לא פחות מ- 5 אוטובוסים!! יצאו בדרכם אל היעד- ואיך לא.. פקק תנועה בחן את נחישותם וסבלנותם במשך שעות, והם עמדו בו, במשך שעות, בכבוד. לא פלא כשבקצה המנהרה ציפה להם פיצוי כל כך מפתה. התנאים המעולים, המזון העשיר, התכנית הענפה ובפרט הארגון המושלם- עשו את שלהם והפכו את הנופש למושלם. תודה לחנן קסלר, רננה יערי, בני גינזברג וכמובן למארחים. בערב הראשון, הנעימה רונית אופיר בתכניתה המוקדשת לנעמי שמר, בה היא שוזרת את שיריה, קורות חייה וקבוצת כינרת. מסתבר, שנעמי שמר הגיעה לאן שהגיעה בזכות עקשנותה של אמה שהשיגה לה פסנתר ודחפה אותה לתרגל עוד ועוד בעזרת קערת פירות שהונחה עליו ומתחתיה פתק בזה הלשון: "עליך להתמיד יותר בשיעורים..". במהלך הנופש - במקביל, זכו הזאטוטים לתכניות משלהם, וכך יצאו כולם מרוצים ונשכרים.

ביום ששי - סחף בני גינזברג את ציבור הנופשים לטיול מרתק לאורך הים, שכלל פריחות מרהיבות בסביבת "דור הקדומה" שהיתה היישוב המשמעותי בארץ, בין התקופה הפניקית לתקופה הפלישתית. בקיסריה- חזו המטיילים בפסיפס הציפורים המדהים מהתקופה הביזנטית, שהתגלה במקרה על ידי מחלקת נחלאים ב1955 בזמן שחפרו להקים את אוהליהם. בקיבוץ "נחשולים" ראתה הקבוצה את מוזיאון הזכוכית, שנבנה במקורו כבית חרושת לזכוכית עבור אנשי ניל"י, במטרה לקיים עבודה עברית, אך הוא לא צלח כתוצאה מטעות ב'תכנית העסקית' והיום משמש כמוזיאון ימי. הקיבוץ עצמו שנמצא במיקום מעולה על שפתו של חוף-לגונה פרטי ותנאים סביבתיים מעולים- גם הוא לא זכה לעדנה כלכלית וחברתית, למרות ההפרטה שהיתה הניסיון האחרון לשקמו. בין לבין פסעו המטיילים על קטע שהשתמר מקשתות המים העתיקות, אשר שימשו כבסיס לאמת המים בין הכרמל לקיסריה הקדומה.

שבת המלכה - התקבלה בין השמשות, בשירה וריקודים אל מול השקיעה. בהמשך הציג הרב ארי בשיעורו את 'זכות החובה להצביע', וציטט מצביע בבחירות הראשונות שהיה הראשון בקלפי, המתאר בהשתפכות הנפש, את הזכות שהתגלגלה לידינו. במהלך השבת, שמעו הנופשים הרצאות מפי העיתונאי ברוך קרא, בנו של ציקרא- חבר גרעין ז' לשעבר, המשמש ככתב לענייני משפט. ברוך תאר את הדרך בה העומדים למשפט זוכים למשפט הציבור קודם בירור העובדות והמשפט עצמו. צדק, אינו משמש כ'מרכיב העיקרי' במנה המוגשת לנו על ידי בתי המשפט..

ביום שני - במהלך היום קיבלנו פחים חומים לכל בית אב, המשמשים ל'פסולת רטובה'. כדאי להתרגל להכניס אותה לשקית ולקשור היטב, בטרם יעלו הטמפרטורות.. הסבר בהמשך, מאת אלי סימון. בערב- התקיים שלב הגמר בחידון התנ"ך המסורתי של חטיבת הביניים, בהפקתו וריכוזו של יצחק שלומי ובשיפוטם של הרב ארי, קטורה שטרן, ומאיר פדווה מעלומים. שלושה מכיתת ז' בנים זכו במקום הראשון- והפגינו ידע ובקיאות בספרים: בראשית, יהושע, שופטים ויונה – יישר כוחכם!

בבקר של **יום שלישי** - לבשנו חג. בחדר הנצחה נפתחה הקלפי בראשותם של דני ונדב לזר, שהקפידו על קלה כחמורה ודקדקו בכל סייג. אחר הצהריים, זכתה הקלפי לביקורם של המפקח האזורי וסגנו שמעון עמר, מרכז המשפחות לשעבר, שבחנו היטב את המתרחש.

במועדון לחבר התכנסנו בבוקר לשיעורים בנושאי 'דת ומדינה' מפייהם של הרב איגרא והרב ארי. לאחר מכן, קבוצה נכבדת של מטיילים יצאה לאזור צרעה והתחלקה לשתי קבוצות: המבוגרים- בהדרכת בני גינזברג לסיור "בין צרעה ואשתאול", והמשפחות-בהדרכת בנו עדיאל, שצעדו בגבורה, בעקבותיו של שמשון. בחבל דן- ביקרו המבוגרים בערים עתיקות שבשפלת יהודה וביניהן שעריים מתקופת דוד וגלית- בעלת שני השערים אשר מעל

עמק האלה'. ב'מצפה צרעה' השקיפו המטיילים על קברם של מנוח ושמשון בנו, וכן על הנוף הפרוש מתחת. 'עם ישראל' שחגג בהמוניו את יום הבחירות בצליית בשרים, בשמחה ובפקקים, שימש כתפאורת רקע ליום כולו. (הדיווח על הנופש ב"אולגה" והטיול ב"חבל דן" - נמסר באדיבותה של חייצ'ה).

ביום רביעי - התעוררנו לבורק חדש ומבולבל, עם תקווה 'לצאת לדרך חדשה', ובהרגשה ש'יש עתיד'. הזיקיות הפוליטיות הוותיקות, שינו בן לילה את צבען בהתאם לצבעי הרקע החדשים, בניסיון לנצל את חוסר ניסיונם של המצטרפים החדשים.

מסקנה ברורה הנובעת מ'הצלחתה' של מפלגת השלטון, תיחרת היטב במוחם של מקבלי ההחלטות - לא כדאי ללכת כעיוור אחרי יועץ, על אחת כמה וכמה, אם אינו מחובר לאנשי המקום.

אמור מעתה: "עצת - אחיתופלשטיין"..

יורט ק'מאן

ט"ו בשבט הגיע..

"...אמוצ, אלאוד ואלמה, אמוז ואלמות ואלק"ט..."

מה הקשר בין חינוך אלאית תורה ומצוות לבין חינוך אלאית טבע?

האם נתנו דעתנו למשפט זה, אותו אנחנו אומרים כל יום בתפילת שחרית? אנו מבקשים מהקב"ה, שייתן "בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמוע, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות ולקיים, את כל דברי תלמוד תורתך..." מה כל אחד מהפעלים במשפט בא לחדש? לטעמי, את פירוט הפעולות, יש לקרוא בהקבלה:

לשמוע, ללמוד, ללמד

לשמור, לעשות, לקיים

ברצוני להתייחס למכלול הביטויים המופיעים במשפט, ולעמוד על הקשר בין חינוך למצוות לבין חינוך לשמירת טבע. כל אחד מהפעלים בשורה הראשונה למעשה הוא תנאי לקיום הפועל שמתחתיו בשורה השנייה. הכיצד? מה זה **לשמור**? אלה הפעולות שמהם עלינו להימנע כדי למנוע פגיעה. מה שנקרא "מצוות לא תעשה". בהקשר של שמירת טבע – לא להשליך פסולת בחוץ, לא לקטוף פרחים, לא לפגוע בבעלי חיים ועוד.

מה זה **לעשות**? אלה הפעולות שאנחנו נדרשים לבצע כדי לשפר את המצב ולקדמו – "מצוות עשה". ולענייננו – "פעולות ממשק", לדוגמא: ניקיון, הכרזה על שמורות טבע, הסדרת שבילים, העתקת צמחי בר מאתרי בנייה לאתרים חלופיים, גרעיני רבייה של בע"ח בסכנת הכחדה, השבה לטבע, ועוד.

מהו התנאי לכך שאדם ישמור, כלומר יימנע מפגיעה? הדבר מאוד פשוט. מספיק שהוא ישמע. כשאומרים לאדם לא – הוא מסוגל לבצע, גם אם אינו מבין. ברור שהאידיאל הוא שאדם יבין מדוע עליו להימנע מפגיעה, אבל גם ילד בן שלוש שאומרים לו לא לזרוק קליפה על הרצפה או לא לקטוף פרח, מסוגל לקבל ולבצע את ההוראה, גם בלי להבין אותה. מכאן שהמטרה היא השמירה (הימנעות מפגיעה), והתנאי להימנעות מפגיעה הוא שמיעת ההוראה. מספיק לשמוע על מנת לשמור.

כדי לעשות, שמיעה כבר לא מספיקה. אי אפשר להגיד לאדם להשתתף בממשק פעיל מבלי שהוא ילמד, ויבין את משמעות העשייה. ליתר דיוק אפשר, אבל זה חסר טעם, חסר תועלת וחסר תכלית. כלומר, אם המטרה היא העשייה, היא חייבת להיות מלווה בלימוד. צריך ללמוד על מנת לעשות.

ומה עם הצמד השלישי? ללמד – לקיים?

כשם שהמטרה בשני הביטויים הקודמים היא לשמור ולעשות, כאן המטרה היא לקיים. לפי ההיגיון שבשני הצמדים הקודמים, לשמוע וללמוד הם האמצעים, ולכן כאן האמצעי הוא ללמד. יש צורך ללמד על מנת לקיים. קביעה זו נשמעת תמוהה: קודם ללמד ואח"כ לקיים?! איפה הדוגמא האישית?! כדי להבין זאת, צריך להבין את המושג **לקיים**. ע"פ מילון אבן שושן, "לקיים" פירושו "יצב ... קבוע ... מתמיד, אינו כלה לעולם".

בעצם, ההבדל בין עשייה לבין קיום נעוץ בטווח הפעולה. כשאנחנו מבצעים פעולה כלשהי, לעתים ההשפעה של הפעולה שעשינו היא לשעה, ולעתים לשנים. כשאנחנו מדברים על "לקיים", אנחנו מדברים על עשייה לטווח ארוך, לדורות.

בקיום מצוות, אנו שואפים שגם הדורות הבאים ימשיכו את המסורת כשם שאנחנו משתדלים לשמור על מסורת אבותינו, ולכן אנחנו מחנכים. כשם שאנו רואים חשיבות בשמירה על החוקים ועל "הוראות ההפעלה" שהקב"ה נתן לנו, עלינו לראות חשיבות בשמירה על העולם אותו ברא, ולכן לחנך לשמירת טבע ול"קיימות".

המושג "קיימות", הרווח כיום בשיח הסביבתי, מתייחס לשימוש מושכל במשאבי הטבע, תוך התחשבות בצרכים של הדורות הבאים, והוא כולל שמירה על המגוון הביולוגי, שמירה על בתי הגידול, שמירה על משאבי המים, הקרקע, האוויר ועוד, לטובת כלל המערכת האקולוגית, ובתוכה גם האדם.

למעשה, בין שלוש המטרות יש מדרג עולה: השלב הבסיסי הוא שמירה, הימנעות מפגיעה. בשלב מתקדם יותר, אנחנו מסוגלים גם לעשות למען, ואחריו מגיעה הדרגה הגבוהה ביותר, שהיא הפעולה לטווח הארוך – הקיימות.

מכאן שגם הדרישות הולכות ונעשות מכבידות יותר – בהתחלה מספיק לשמוע (כדי לשמור); אח"כ צריך גם ללמוד (כדי לעשות), אבל כדי לקיים את המערכת האקולוגית לדורות – התנאי הוא כבר הרבה יותר משמעותי.

כדי לקיים צריך ללמד.

אביא דוגמא לשם המחשה.

אנחנו מטיילים בשמורת טבע, וכמובן הולכים רק על השביל. אנחנו אומרים לילד בן ה-3 – הולכים רק על השביל, לא זורקים זבל, לא קוטפים פרחים. הוא שומע ומקבל את הכללים, גם אם אינו מבין אותם.

הילד בן ה-10 כבר שואל – בעצם מדוע לא לרדת מהשביל? מה יקרה אם אקטוף רק פרח אחד? כאן כבר אי אפשר לפטור אותו ב"כי זה החוק", וצריך גם להסביר לו מדוע חשוב לשמור על הכללים. אבל גם הסבר מילולי בלבד אינו מספיק. אם אנחנו מעוניינים שהילד יפנים את החוקים וימשיך לשמור עליהם בטווח הארוך, רצוי לבצע פעולה ממשית, כגון איסוף פסולת, השתתפות במבצע הסדרת השביל, זיהוי צמחים ובעלי חיים בעזרת מגדיר ועוד. אבל גם אותו מבצע ניקיון או הסדרת השביל לא יחזיק מעמד, אם נסתפק בפעולה חד פעמית. יש צורך לבצע עוד ועוד פעולות חינוך והסברה, כדי שהמסר יחלחל וימשיך להתקיים גם בטווח הארוך.

החינוך הסביבתי אינו מסתפק בהקניית מידע (שלב ה"ללמוד"), אלא מכוון לקשת רחבה של פעולות, כגון: עידוד תחושת החוויה והפליאה; פיתוח חשיבה מערכתית; טיפוח מודעות, רגישות ואכפתיות כלפי הסביבה; התמודדות עם בעיות סביבתיות, תוך עירוב שיקולים ערכיים מגוונים בתהליך קבלת החלטות; שינוי עמדות כלפי הסביבה; עיצוב התנהגות פרו-סביבתית אחראית, הנשענת על ערכי מוסר הומניסטים ויהודיים, ומכוונת לפעולה.

כדי שנוכל בעוד שנים רבות ללכת בשביל מסודר, בשמורה נקייה, שבה פרחים ממשיכים לפרוח ובעלי חיים ממשיכים לחיות, עלינו להכיר בחשיבותו של החינוך הסביבתי, שעיקרו **ללמד על מנת לקיים**.

רחל צמרון

(רכזת קהילה ותכניות חינוך סביבתי במרחב שפלה וחוף, רשות הטבע והגנים)

מועדון הסרט הטוב

ביום ראשון 27/1/2013 בשעה 17:30 יוקרן באוצרון לחבר הסרט:

אי עפעס

צ'רלי האח הצעיר, גס רוח, חסר יושרה ואנוכי, עומד על סף פשיטת רגל. הוא מתוודה בפני אהובתו ומספר לה כי הסיבה להיותו אדם קשה היא חוסר בקשר משפחתי. אמו נפטרה כשהיה פעוט, אביו מתעלם ממנו במשך כל חייו, אין לו אחים ולא אחיות ובמיוחד מעיק עליו הגעגוע אל "איש הגשם". צ'רלי משוכנע ש-"איש הגשם" הוא חבר ילדות דמיוני שלו. כשאביו של צ'רלי נפטר, הוא חשב שהוא עומד לרשת הון רב שיציל את עסקיו. אולם, מתברר לו שאביו כמעט ולא הוריש לו דבר מלבד מכונית אחת. את רוב כספו, הוריש האב לקרן סודית. צ'רלי מברר את הפרטים החסויים של הקרן. מתברר לו, כי קרן זו מפרנסת אדם המאושפז בקביעות בבית חולים פסיכיאטרי בסינסינטי. הוא נוסע לבית חולים ומגלה להפתעתו שהיורש הוא (דסטין הופמן), אחיו הבכור האוטיסט שצ'רלי כלל לא ידע על קיומו. צ'רלי חוטף את אחיו בניסיון לקבל את הכסף. זוהי הפעם הראשונה שאחיו יוצא מבית החולים, מזה עשרות שנים והוא אינו יודע כיצד מסתדרים מחוץ למוסד זה. אחיו מתגלה גם כאדם הסובל מנכות קשה בשל אוטיזם, המתבטאת במוגבלויות רבות ושונות ובהן חוסר יכולת הסתגלות המתבטאת באורח חיים קשיח ומוגדר.

שנת בכורה : 1988, זיאנר : דרמה/דרמה – זכה ב-4 פרסי אוסקר כולל הסרט הטוב ביותר

במאי : בארי לינסון, שחקנים : טום קרוז, דסטין הופמן, ולריה גוליני

אורך סרט : 133 דקות – "מצחיק, קורע לב, עדין ומורכב"

כולם מוזמנים!

יש לי חק לפצילות המשק...

אז ממשיכים להיות בטבע,

כמעט באורח קבע

ביום שלישי הקרוב אחה"צ - י"ח בשבת

כולכם מוזמנים אתנו להיות

בחוויות עם החיות !

צוות המשק מחכה לכם משעה 16.30

..להתראות!

מזל טוב לחנה אולדשמידט

להולדת הנין

בן לאלישבע וליאיר מכמן

נכד לדן ולברוריה מכמן

"אם הבנים שמחה – הללויה"

למרים תמיר

מזל טוב לרגל זכייתו של עופר

כחונך מצטיין בפרויקט פר"ח

.. "עץ עושה פרי"

(פרטים בשבוע הבא..)

החורף הגיע לארצנו ובגדול, הקור מעלה חיוך על פרצופי הפרות והן יכולות לנשום לרווחה אוויר צלול. בעוד הפרות שמחות מתקרבלים הרפתניים המשכימים קום לחליבת הבוקר בכמה שכבות של ביגוד חם. יש כמובן אלה האוהבים והשמחים בחורף ומעדיפים אותו על פני החום של הקיץ הלוהט, ויש אלו שברגע שהחזאי אומר שיהיה קר מתעטפים במעיל ובסוודר גם אם התחזית לא באמת התממשה. למרות הקור והקושי להביא קבוצות לחליבה כשירד גשם, נמשיך אנו כציבור מאמין לומר "משיב הרוח ומוריד הגשם".

בבכל דף הסוגר את השנה האזרחית אנו נוהגים לסכם את השנה שחלפה זה עתה. **בסיכום ביקורת החלב בשנת 2012 הוכתרונו זו השנה השלישית ברציפות לרפת בעלת התנובה הגבוהה ביותר במדינת ישראל עם תנובה שנתית של 14,462 ק"ג חמ"מ ממוצע לפרה, ועם 14,129 ק"ג חלב לפרה בשנה.** בשומן עלינו מ- 3.52% ל- 3.62% ואילו בחלבון התייצבנו על 3.35%, זהה לזה של אשתקד. למקום השני והמכובד הגיעה רפת רן {רביבים, ניר אליהו, כפר-עזה} עם 14.038 חמ"מ וגבעת חיים איחוד הגיע למקום השלישי והמכובד עם 13.849 ק"ג חמ"מ. בעשירייה הראשונה של תנובת החלב נמצאים 7 קיבוצים מיישובי עוטף עזה שלמרות המצב הביטחוני המורכב מצליחים לייצר חלב והרבה.

סה"כ היו השנה 302 המלטות שזהו פחות או יותר הממוצע השנתי. הומלטו 142 זכרים ו-148 נקבות שבחרו במסלול החיים ועוד כהנה וכהנה שלצערנו לא שפר עליהם גורלם. סה"כ ייצרו הפרות שלנו 4.032 מיליון ליטר מהם שווקו לתנובה 3.972 מיליון ליטר והשאר כ-60.000 נלקחו לטובת המחלבה המקומית.

לצערנו הרב ייצרנו השנה כ-100.000 ליטר פחות מאשתקד ואם אנו מסתכלים על מצב ההתעברות אזי מצבנו לקראת השנה הקרובה קרי 2013 לא מבשר טובות. למרות מראית העין של המקום הראשון אנו מפסידים ממון רב בפרות ובעגלות הממאנות להתעבר. רק לסבר את האוזן לפני שנתיים בשנת 2010 עמד אחוז ההתעברות בעגלות על 60% ואילו כעת אנו יודעים שהשנה לא נעבור אפילו את ה-40% התעברות בעגלות ופרות. כתוצאה מההתעברות הנמוכה בפרות (שהסברה שהיא נגרמת כתוצאה ממחלות ואירועים הקשורים בהמלטה שבהחלט "הרימו ראש" בשנתיים האחרונות). ביצענו מספר שינויים בהזנת היבשות ולפי הנראה לעין ישנה ירידה בתחלואה. אולם רק כעת מגיעות הפרות הראשונות להזרעה, אלו שקיבלו לפני כשלושה חודשים את השינוי בהזנה.

רגילים אנו להמלטות (אמנם נדירות) של ולדות עם רגליים עקומות וכד' אולם לדבר הזה אף רפתן לא ציפה. לפני תשעה חודשים ביצענו שטיפת עוברים לעגלה "בודה" (5989) שהיא נינה של ברזיה המפורסמת שלנו למזלנו נולדו 2 עגלות. האחת נקראת ברכה ע"ש דודתה, השנייה שנולדה אך יום אחרי נראתה מוזרה לדלית בעת שהגמיעה אותה בפעם הראשונה. בהסתכלות מהירה על ראשה גילתה שהעגלה נולדה עם אוזן אחת ועל כן ברוב קולות מכיוון ששמה מתחיל באות 'ב' ולא וו כמתבקש הוחלט לקרוא לה בן גוך..

בימי החורף הגשומים ריפדנו מידי יום ביומו את כלוביהן של העגלות ביונקיה בפצלי שמן על מנת שאלה לא יזדקקו לסירות הצלה ויוכלו לנוח במקום יבש ונעים.

ולכל רפתנינו וקוראינו- חג אילנות שמח וחורף שלום באמי ברכה.

על מוצעון, על קייטרינג, ועל אסיפות חברים

בהזדמנות בה עולה לדיון ציבורי השימוש באולמות הציבוריים לאירועים משפחתיים, אני מוצאת לנכון להודות לשהם קבלו, האחראית על המועדון, וכן לשיר וינברג, השותפה לשהם בהחזקת המועדון ותפעולו.

תודה ענקית על הענות מיידית, על מועדון נקי, מסודר ומטופח, וכן על הכנת המועדון וחדר ההנצחה לכל אירוע, או חוג מוזמן.

לא פלא שחברים וענפים אשר לא מוצאים מענה מהקייטרינג לבקשה כזו או אחרת, פונים לשהם, ותמיד נענים ברצון ובמאור פנים - ישר כוח גדול.

אל תעמיסו – פן תמאיסו.

על מנת שלא להגיע למצב אותו בוקי מתאר "משום שמהר מאד אנחנו עלולים להגיע חלילה לכך, שהחלטות החשובות ביותר לכולנו יתקבלו בפורומים קטנים, והציבור ייודע להן בדיווח בלבד", הוקמה בסעד מועצה. משום מה, בשנה האחרונה גווע תפקודה של המועצה, והחברים נקראים שוב ושוב לדיונים באסיפות חברים. לעניות דעתי, החזרת דיונים פעילים וקבלת החלטות במועצה, תצמצם את ההזמנות לאסיפות - חברים בתכיפות רבה, ותמנע מצב שאין הציבור יכול לעמוד בו.

בכל אופן, הציבור הנקרא לאסיפות בערבי החורף הקרים, ישמח להתענג על קערית מרק חם. כן, מרק נפלא כמו שרק הקייטרינג שלנו (זה מההערה שלמעלה...) יודע להכין.

רחל ברלי

ההרות בהת"חסות להפרדת פסולת

כפי שבוודאי ראו כולם נוספו פחי אשפה חומים למגוון פחי האשפה במקומות הרגילים. בחלק מהאתרים לא הוצבו פחים חומים וזאת משום שבמקומות אלו לא צפיתי שיהיה בזה צורך.

חלק מבתי האב קיבלו פח לביתם על מנת שבו תרוכז הפסולת הרטובה הביתית, בדרכה אל הפח המרכזי. הצפי כרגע הוא שיתבצע ריקון של פחים אלו אחת לשבוע בנוסף לשתי הפעמים (ימי שלישי ושישי) הנהוגים כיום. אני מבקש מכל אלה שטרם קיבלו פחים לביתם, לפנות אלי, ואני תקווה שבקרוב יושלמו החוסרים. כבר בימים האחרונים נוכחתי להוותי כי ישנם אנשים המשליכים את הפסולת הרטובה שלהם ישיר לפחים ללא אריזתה בשקית אטומה.

חברים, על מנת לשמור על סביבה נקייה מזבובים ושאר חרקים בלתי רצויים, וכדי למנוע ריחות בלתי נעימים יש להקפיד ולארוז את הפסולת הרטובה בתוך שקית אטומה!

מי ששואל את עצמו מדוע בשקית פלסטיק כאשר ידוע שהפלסטיק הוא גורם העושה רק רע לסביבה יידע שלאור הניסיון המצטבר, יש דרכים להתמודד עם הבעיה ואין אנו אלה שצריכים לתת לה מענה. המטרה היא להפריד את הפסולת תוך שמירה מיטבית על ניקיון בתינו וכן גם על הניקיון סביב מרכזי האשפתונים!

צדק יחזקאל שהפיץ הודעה בדואר האלקטרוני בעניין זה. הסיבה לצורך בהודעתו נובעת מכך שלא ניתנו הסברים לכל המהלך בשעת חלוקת הפחים למשפחות.

נבחרנו יחד עם עוד ארבעה יישובים במועצה האזורית שדות נגב להיות החלוצים לניסיון זה, ואני מניח שעל פי מבחן התוצאה יוחלט האם יש צורך בשינויים או שהנוהל הקיים עונה על הציפיות.

מכאן נובע שכל מי שיש בידו להוסיף, לתרום, או להצביע על בעיות, לפנות אלי על מנת שנפיק מהמהלך את מלוא התועלת.

בברכת חברי – אפי סיאון

מהנצלה בתחום הפנסיה בסצר

בימים האחרונים הגיעו לתאי הדואר שלנו דפי אינפורמציה מחברת עתודות, וזו ההזדמנות גם להסביר את התנהלות החדשה של חברת הפנסיה וגם להוסיף עדכונים נוספים לגבי הצבירות הפנסיונית של כלל החברים.

מחד קופת הפנסיה עתודות (ועוד כארבע קופות אחרות) שלא כמו קופות פנסיה ותיקות אחרות לא קבלה הגנה ע"י המדינה מפני ירידת הריבית במשק, מצד שני קופת הפנסיה עתודות היא קופה מאוזנת שמשמעותה היא שהכסף הצבור בה צריך להספיק לשלם פנסיה לכלל המבוטחים הרשומים בקופה (זו קופה סגורה שלא ניתן לצרף אליה עמיתים חדשים).

נקודה נוספת חשובה היא שתוחלת החיים עולה עם השנים, שמשמעותה שעל הקופה לשלם פנסיה לאורך תקופה ארוכה יותר לעמיתים המבוטחים בקופה.

בשנת 2011 סביבת הריבית בשוק ירדה, מה שגרם לנכסי הקופה להצטמצם, ולקופה לא נותר אלא להקטין את הזכות לפנסיה לכל מבוטח (זוכרים קופה מאוזנת), הקופה הייתה מספיק אחראית שלא לפגוע בציבור המבוטחים שכבר מקבלים קצבת פנסיה ולא קיזזה להם מהקצבה אך מייתר המבוטחים קיזזה הקופה 11% מערך הנכסים הצבורים לכל עמית ועמית בקופה.

במקביל ניהלו הקופות (שלא קבלו הגנה של המדינה על נכסיהם) מאמץ משפטי מול המדינה במטרה להכיר בהם כקופות הזכאיות גם הן להגנה על נכסיהם מפני ירידת שער הריבית, ואכן לקראת סוף 2012 הכירה המדינה בצורך בהגנה זו גם על קופות אלו ולכן החזירו הקופות לכל עמית את הקיזוז שבוצע בסוף שנת 2011. אך כידוע אין "מתנות חינם" והמכתב שנשלח לעמיתים מבוטחי עתודות בא להסביר איך נשלם את ה"מתנה" שקבלנו. ואלו הדרכים:

1. הקטנת התשלום הפנסיוני ב 1.75% בצורה מדורגת במשך 5 השנים הקרובות, משמעותה הדבר שבשנת 2013 הפנסיה תקטן ב 0.25%, בשנת 2014-2017 בעוד 1.5% במצטבר.
2. הצמדת הפנסיה הייתה עד עכשיו הצמדה מלאה למדד, החל מ 2013 ההצמדה תהיה למדד בניכוי 1%, למשל אם התחזית למדד בשנת 2013 היא כ 2,2% הרי שהפנסיה תוצמד רק ב 1,2%.
3. משיכה מקרן הפנסיה לנשים תישאר בגיל 65, ולגברים תעלה מ - 65 ל - 67.

איך זה ישפיע עלינו חברי סעד הפנסיונרים? לפי החלטת המזכירות בשנת 2013 לא נשנה את ההחלטה לגבי גובה התקציב הפנסיוני, הוא יישאר כמו ב 2012 ויהיה צמוד למדד במלואו.

בשנת 2012 בעקבות מודעות של חברות וחברים לגובה העמלות שאנחנו משלמים לקופות הפנסיה, נחשפנו לטעות בעמלות שקופת הפנסיה "גלעד" גבתה מהחברים המבוטחים בקופה זו, החל מיום השינוי. המשא ומתן עם החברה נמשך זמן רב. ראשית הצורך לזהות שאכן הטעות היא טעות ולא שינוי שיטה, שנית שהטעות היא אצל כלל המבוטחים בגלעד ושלישית לקבל את הכסף בחזרה.

אכן מצאנו שהטעות הייתה רק טעות ולא שינוי שיטה והטעות היתה אצל כלל המבוטחים, תהליך החישוב וההחזרה היה ארוך במיוחד. אני מקווה שבדוחות שיקבלו מבוטחי "גלעד" לסוף 2012 נוכל כבר לראות את החזר העמלות המיותרות שנגבו.

במהלך החודשים הקרובים, לאחר שנקבל את הדוחות מקופות הפנסיה לסוף 2012, נחלק לחברים שוב דוחות אישיים בהם ננסה להעריך מה עשויה להיות הפנסיה אותה נקבל בהגיענו לגיל הפרישה.

עכשיו שאנחנו נמצאים אחרי תהליך השינוי, חשוב מאד שכל אחת ואחד יהיו מודעים להפרשות הפנסיוניות המופרשות עבורו במקום עבודתו, לשים לב שההפרשות מועברות באמת לקופה בה כל אחת ואחד מאתנו חברים בה, לשים לב לרכיבי השכר המבוטחים ולאחוזי העמלות (גם בהם חלו שינויים החל מ 2013). אנחנו חייבים להבין שהזכאות לפנסיה עד יום השינוי היא באחריות הקיבוץ ומחושבת לפי סרגל הוותק, אך מיום השינוי כל אחת ואחד צוברים לפנסיה לפי ההפרשות האישיות.

חברים המעוניינים בעזרה, בבדיקה ובייעוץ בנושא הפנסיה (וגם בנושא מיסוי) מוזמנים לפנות אלי בימי שלישי (בתאום מראש) בשעות אחר הצהריים. בטלפון 052-6043265.

אפי הַפְּרִיין – רכז פנסיה.

חגיגות 70 שנה להקמת "בארות - יצחק"

השבוע ביום חמישי נציין 70 שנה לעליית בארות יצחק להתיישבות בנגב.

אירוע זה קיבל תפנית חיובית לאחר ההחלטה וביצוע של תכנית שיקום המגדל והדרך אליו,

וכן עבודה על מרכז זיכרון פתוח בעלומים.

ואכן בימים אלו (בין הגשמים) הולך ומושלם אתר הזיכרון – מגדל המים- והדרך אליו. וכן עובדים על חדר זיכרון בעלומים.

לכבוד האירוע מתקיים יום עיון בעלומים ולאחריו טכס באתר בארות יצחק. מן הראוי שגם חברי סעד ישתתפו באירוע ויביעו הערכה לחברי ב"י הוותיקים על כך שסייעו בקליטת ראשוני סעד באזור.

הציבור מוזמן- הרשמה על גבי לוח מודעות.

ציפור הנאהים

מכמונות המהירות של משטרת ישראל עובדות במלא התפוקה!!

ובמיוחד.. **בכביש 65** (מומלץ להתעדכן היכן הוא נמצא) לכיוון מזרח.

דוחות רבים עושים את דרכם לאותם הנהגים שלא הורידו את הרגל מהגז, ביציאה מהכבישים המהירים.

לתשומת לב!!

מבט על פלפ

מוקדם בבוקר, יום שלישי פעמיים כי טוב, י"א בשבט, 22.01.2013, יום שבתון הוא הבוחר. התיישבתי עכשיו לכתוב בטרם "הבלגן" הגדול, בטרם יהיו התוצאות לנגד עיני, שמא לא אעמוד בפיתוי, ואכתוב בענייני בחירות, ולא בזאת עסקינן. עם סיומו של הליך אישור תכניות המשק והקהילה באסיפה, אני מוצא לנכון להביא לציבור החברים את רשימת המטרות והיעדים העיקריים לשנת 2013.

יעדים עיקריים משוטפים למשק ולקהילה:

- אישור תכנית אב ותב"ע חדשה לסעד הכוללת: מגורים, מבני קהילה ומשק, כבישים, דרכים וחניות.
- הכנת תשתיות לצורך קליטת משפחות חברים חדשים.
- הערכות לקראת ביצוע השלבים הבאים של תכנית האב הפיננסית.
- המשך צמצום חוב המשק לחבריו.
- התקדמות בפרויקט שיוך דירות.
- כניסה להליך שיוך נכסים/שיוך הון.
- המשך המאבק להגדלת מספר הנחלות ומכסת המים של סעד.
- העמדת חלופות למתחם הישן של "ביה"ס דעת".
- התקדמות בביצוע שלב ג' בשכונת שקד לקליטת חברים.
- העתקת מגורי תאילנדים למתחם חדש ופינוי השטח לטובת מגורי חברים.
- בחינת האפשרות להעביר את עסקי הקייטרינג מאחריות הקהילה אל המשק.

יעדים עיקריים למשק:

- סיום הבחינה והעיצוב של האסטרטגיה לענפי הגד"ש והמכון הגזר.
- המשך דחיפת פרויקט החשמל הסולרי ולנסות להגיע לשלבי מימוש.
- השלמת הרישיונות וההיתרים למתקן הקומפוסט, והקמתו.
- הסדר עם מנהל מקרקעי ישראל לכל השימושים החורגים בענפי המשק והקהילה.
- קבלת רישיון להספקה וחלוקת חשמל (במסגרת המתווה של "מחלק חשמל היסטוריי").
- פתרון של קבלת מי שפד"ן בלחץ מתאים בכל חיבורי הצרכן שלנו.
- עמידה ביעדים ובמטרות של תכנית המשק האתגרית שעיצבנו.

ומכאן למעט מידע שוטף-

גזר - עונת היצוא החלה. מכולות ראשונות יצאו לשוקי חו"ל. על מנת לעמוד בהזמנות, הפעלנו את המכון שלוש משמרות למספר ימי עבודה. גם המחיר בשלב זה עומד בציפיות.

נזקים - נזק לא קטן נגרם בעקבות מבצע עמוד ענן. מעבר לפגיעות הישירות, ומעבר לאובדן ימי העבודה בענפים השונים והתמורה בגינם, היינו חייבים להפוך חלקת גזר של 150 ד' שנזרעה קרוב לגבול, ולא קיבלה טיפול בשל איסור הכניסה לשטח. אנו פועלים לקבלת הפיצוי המגיע לנו בכל התחומים. ואם על פיצוי מדברים.. ממש אתמול קיבלנו סכום נכבד ביותר כפיצוי על נזקי הנחת קו מקורות בשטחנו.

חיטה – 300 דונם של חיטה שזרענו נאלצנו להפוך בשל פגיעה של נמטודות. יהודה וצוותו בפעולה מהירה הפכו את השטח והוא נזרע כולו בגידולים אלטרנטיביים. באופן כללי השטחים נראים יפה מאוד לאחר הגשם האחרון (בברור חיל ירדו כמויות גשם גדולות בהרבה מאשר בסעד, ואגב גם בשרשרת קיבלנו מנת גשם גדולה מהרגיל שם עם זאת, אל נא ירפו ידינו, ונמשיך נא בתפילותינו לממטרי ברכה לשדותינו.

תפוז - לולו וצוותו "עובדים לתוך הלילה" בכדי להספיק ולזרוע את חלקות תפוז"א לפני "הגישמון" שהחזאי מסמן לנו כי יגיע בתחילת השבוע הבא (מי ייתן). במנת הגשמים האחרונה, גרם הקור לפגיעה קטנה בחלק מן החלקות. נקווה כי הנזק לא יהיה גדול.

מט"ש – רסיס-טל, אשר על ממלכת המים, ניצח על פעולות שיפור שביצענו במט"ש. הפעולות התבצעו מתוך הרצון לשמור ואף לשפר את רמת איכות מים כך שנוכל להמשיך להשקות בהם את הפרדס.

מטע – קוטפים במרץ את זני האבוקדו ניר ואורית (יש הקוראים להם זן האס מהמין הגדול). מיד בהמשך נחזור לאטינגר, ונעבור לשאר הזנים האפילים. שני האפרונים החדשים שרכשנו משתלבים היטב בעבודה ומכתיבים קצב קטיף גדול באופן שמעותי. גם חלקות האור בפרדס עומדות ממש לקראת הקטיף שיחל בקרוב. במקביל עוסק הצוות בעבודות השוטפות של גיזום ריסוס ועוד.

חממה – המשלוח האחרון של הקלות עומד להמריא ליעדו. עונה לא קלה סיימנו השנה בחממה. בשל התפתחות לקויה בצימוח הבצלים לגודל ראוי לשוק, לא עמדנו ביעדי ההכנסות והרווח. למרות שהביעה לא זוהתה בוודאות, הצוות מאמין כי זו תופעה חד פעמית, או נדירה מאוד. נקווה לעונה טובה.

ועל השאר נספר בעלוני הבאים..

ענת זינגר

חלופ